

Posibilitatea de a echivala în termeni de raport numeric o imagine, un text sau un pasaj muzical constituie una dintre realizările majore oferite de tehnologia informațională.

Gematria, avangarda artistică, generații întregi de designeri în domeniul computerului, dublate de personalități ale aceluiași domeniu, care au avut forța de a sintetiza soluții secvențiale referitoare la un alfabet universal, au anticipat și au definit caracteristicile configurării numerice. Este de subliniat că multe dintre aceste realizări se regăsesc în formulările utopic poetice ale curentelor de avangardă ale secolului XX. Ceea ce părea un delir sistematizat pe criterii artistice, capătă o formă de concretete fără precedent în spațiul virtual al computerului.

Concret, odată introduse în computer, imaginea, textul sau sunetul pot fi cuantificate, comparate și ierarhizate cantitativ-valoric sau factorial, oferind astfel posibilitatea unor concluzii cu caracter global care transcend epocile istorice, curentele estetice și personalitățile creatorilor lor, stabilind constante sintactice utile în definirea unor câmpuri bazate pe similitudini cantitative, de ritm etc. Fenomenul are o mare influență în zona comunicării, în general. De aici până la predicții, e o cale scurtă.

În ceea ce privește estetica, cea informațională operează în sens invers, cultivând nu unicitatea operei de artă, cât constantele mai puțin luate în calcul de estetica speculativă. Apariția sintagmei de *estetică a bazelor de date* a fost generată de dezvoltarea tehnologiei informaționale și pare a avea avantajul unor observații cu un grad mare de obiectivitate precum și capacitatea de a cuprinde și clasifica grupuri mari de date.

Bazele de date aleatorii, ușor accesibile, pot fi cuprinse în toată amplitudinea doar cu ajutorul acestor criterii generale. E un paradox în faptul că o imagine artistică reprezentativă poate fi evaluată în parametri cuantificabili prin filtrul unor raporturi numerice. În acest context, imaginea virtuală se substituie cu ușurință originalului greu accesibil și aduce cu sine o amprentă a acestuia. Problema e că odată cu ea apar, fără a fi sollicitate, alte mii de imagini cu identitate proprie, care se constituie ca un ansamblu de proiecții cu pondere egală.

La fel sunetul, la fel textul.

Acest volum mare de informație nu mai poate fi asimilat cu ajutorul principiilor clasice, al ierarhiilor filosofice sau estetice, pentru simplul motiv că nu poate fi cuprins decât prin mijloace specifice. Așa se face că apare o estetică specifică, ce scoate din calcul patetismul estetic și criteriile axiologice.

Consacrată esteticii numerice, revista *una 2* prezintă rezumate ale unor texte esențiale din domeniu, texte cuprinse în cărți ce urmează a fi traduse în cadrul Editurii UNArte.

Prin intermediul acestei strategii de cercetare încercăm să punem în lumină o operă fundamentală atât pentru comunicare, cât și pentru arta contemporană, înțeleasă ca formă de comunicare, și nu ca act estetic.